

които стоатъ при тѣхъ близо, и та-
ка молитвенното времѧ го премину-
ватъ изъ плюски и изъ празнословія.
И ты защото знаешъ чи стоишъ предъ
Бога, нето да хоратувашъ, нето да
са обгледувашъ насамъ нататакъ, а-
ми са подчавай да препроваждашъ
сичкото молитвенное времѧ со съ-
страхъ: и ако ти са доще нѣкога и
самъ да са помолнишъ нѣкакси, до-
волно е самъ въ себѣ изумлътъ си
да сѫ помолнишъ Богъ, а не да симѣ-
щавашъ молитвите на онїа, кои-
то стоатъ при тебе, изъ чистото си
ко здышанїе, и изъ гласното си призо-
ваванїе: защо не токмо ще дотѣрне
на онїа, що стоатъ при тебе, ами
и ще сѫ покажещъ чи правиши това